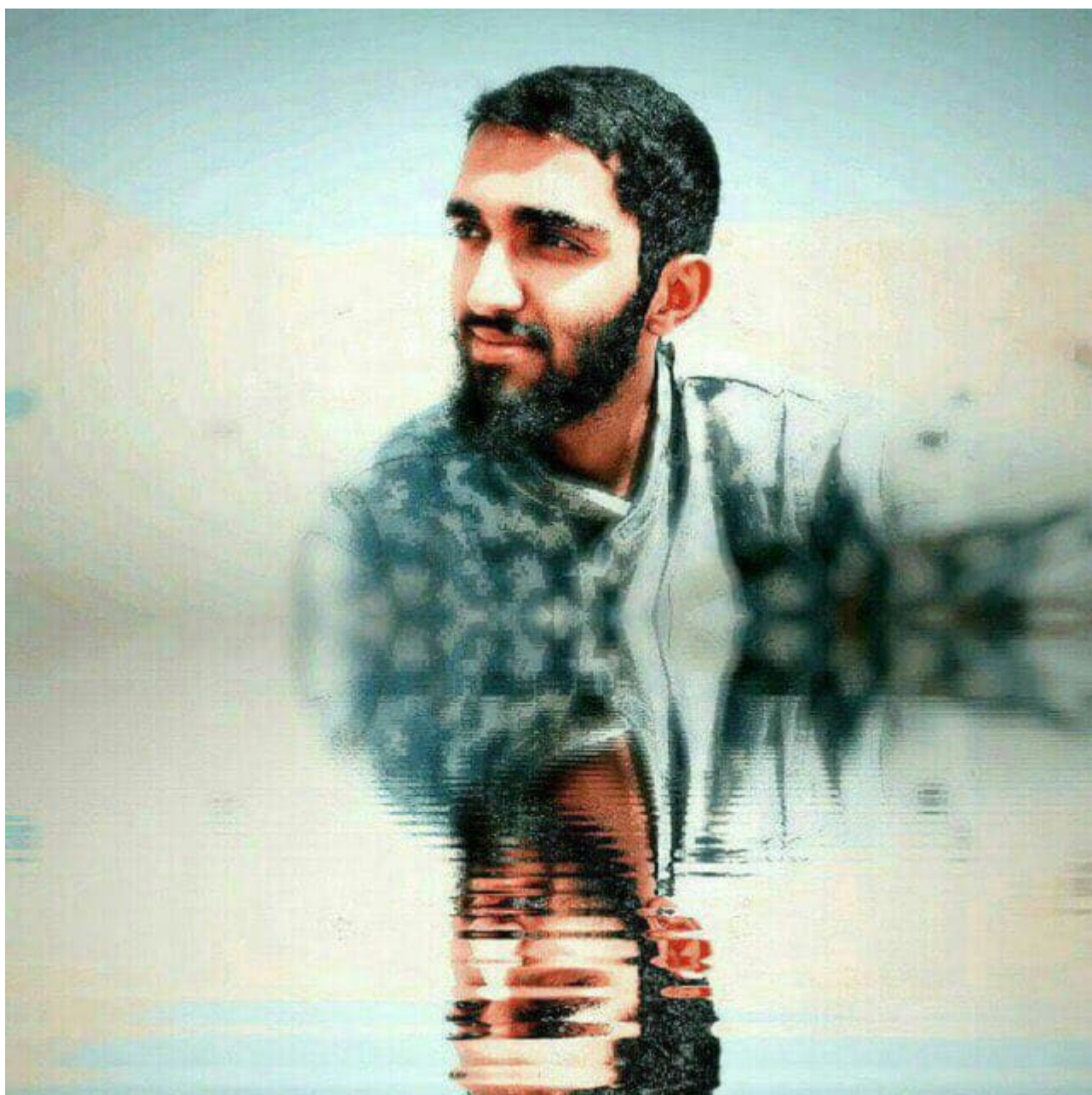

وصیت نامه شهید مدافع حرم حسین معز غلامی

با یاری خدا و توسل به اهل بیت (ع) این وصیتنامه را می نویسم، انشالله که بعد از مرگم باز و خوانده شود

سلام بر آنهایی که رفتند و مثل ارباب بی کفن جان دادند. من خاک پای شهدا هستم. شهادتی که برای دفاع از اسلام رفتند و جان عزیز خود را بر طبق اخلاص نهادند. خدا کند به مدد شهدا و دعای دوستانم مرگ من نیز شهادت قرار گیرد که بهترین مرگ هاست.

بعد از مرگم به پدرم توصیه می کنم که مانند اربابم حسین (ع) صبر کند و بیتابی نکند و خوشحال باشد که در راه خدا جان دادم و همینطور مادرم به مدد اسوی صبر و استقامت در کربلا حضرت زینب (س) صبور باشد چون با گریه هایش مرا شرمنده می کند.

هر وقت بر سر قبرم آمدید سعی کنید یک روضه از حضرت علی اکبر (ع) و یا حضرت زهرا (س) بخوانید و مرا به فیض بالای گریه برسانید. هر وقت قصد داشتید خیری به بنده حقیر برسانید آنرا به هیئت های مذهبی به عنوان کمک بدهید.

از خواهران و خانواده ای آنها طلب حلالیت می کنم اگر نتوانستم نقش برادری خوب را ایفا کنم

در کفتم یک سربند یا حسین (ع) و تربت کربلا قرار بدهید. تا میتوانید برای ظهور حضرت حجت (عج) دعا کنید که بهترین دعاهاست.

هم به خانواده ام و هم دوستانم بگویم که در بدترین شرایط اجتماعی، اقتصادی و پیرو ولی فقیه باشید و هیچگاه این سید مظلوم حضرت آقا سید علی آقا را تنها نگذارید

امر به معروف و نهی از منکر را فراموش نکنید و نگذارید خون شهدا پایمال شود

این شعر بر روی سنگ قبرم حکاکی شود انشالله

مرد غسال به جسم و سر من خورده مگیر

چند سالیست که از داغ حسین لطمه زدم

سر قبرم چو بخوانند دمی روضه شام

سر خود با لبه سنگ لحد میشکنم

(اللهم الرزقنا شفاعه الحسين يوم الورد و ثبت لی قدم صدق عندک مع الحسين و اصحاب الحسين ع)

بسیجی حسین معز غلامی

